

podmět je podle zásad o správě cizího majetku z úkonů správce oprávněn a zavázán a může o práva a závazky vyplývající z těchto úkonů žalovat a býti žalován. Toto stanovisko má též oporu v § 2. zákona ze dne 22. prosince 1920 č. 690 Sb. z. a n. o převzetí soukromých železnic do správy státu. Opodstatněnou je výtka dovolatele, že odvolací soud porušil právo uznáv, že jsou českosloven. stát. dráhy ke sporu legitimovány.

Rozhod nejvyš. soudu ze dne 3. května 1926
čj. Rv III. 1363/25-3. Dr. Lad. Rejha, tab. soudee.

V řízení o žalobě na vydání klíčů od zdviže neplatí kratší lhůty §u 575 odst. 1 c. ř. s.

Do rozsudku soudu první stolice, jímž byla žalovaná strana uznána povinnou, aby straně žalující za účelem používání zdviže, nacházející se v domě čp. 2014 P.-II., 4 příslušné klíče odevzdala, odvolala se žalovaná 14. den.

Odvolací soud odmítl odvolání jako opožděné v úvaze, že se jedná o odevzdání zdviže jako předmětu nájemního k používání žalující straně a platí tu v příčině lhůty k podání odvolání předpis §u 575 c. ř. s. (repert. nál. č. 196).

Nejvyšší soud naproti tomu přijal odvolání k soudu z těchto důvodů:

Jest pravda, že v řízení o žalobě na odevzdání najatých místností platí kratší lhůty § 575 odst. 1 c. ř. s. (sb. n. s. 2730), ale o takový případ nejde, jelikož žalobce nedomáhá se odevzdání najatého bytu, do kterého podle vlastního udání již v roce 1916 se nastěhoval, nýbrž vydání 4 klíčů od zdviže, o níž žalobce ani netvrdil, že je zřízena pouze pro jeho byt. Neplatí tudíž pro tento případ kratší lhůty §u 575 art. 1 c. ř. s.

Rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 24. března 1926 R I 211/26. Dr. Grešl.

Předpis §u 396 ex. ř. nelze vztahovati na exekuční vynucení zatímního opatření podle §u 382 č. 8 ex. ř.

Z důvodů nejvyššího soudu:

Dovolatel je na omylu, když míní, že odpůrkyně nemůže výživné, jež jí bylo zatímním opatřením podle §u 382 č. 8 ex. ř. povoleno, vymáhati, protože nežádala o povolení exekuce k je-